सवासादा तुनापुर्वदानवत्। इत्याह्वावनं कुर्या-बोकेशावाइनं तथा। ऋतिग्मग्डपमभारभूष्याच्छा-दनादिनम्"। चादियन्देन कान्देयद्वित्राविवादि-यूजागुर्ट त्वग्चत्रस्य-मधुपके-दान-होम-बेदिको-परिचक-बेखनपञ्चवर्ण-वितानपताकातोरणादि, मत्य-पुराणोक्त स्वापुर्वदानवद्वे दितव्यम् । कारवेडृचान् नानाफलसमनितान्। नानाविशारवस्ताचि भूषणानि व कारयेत्"। नानाफवेति, पुंक्तीगी-गज-वाजि-मण्-वज्-वनम-रजत-भन्द्रभन्दि। "यक्तितिस्तिपनादूर्धमावक्तात् पकत्यवेत्। खद्गीत् स्तुप्त-सुवस् स कारवेत् कल्पपादवम् । गुड्गस्योपरिष्ठाञ्च चितवस्त्रयुगावतस् । कामदेवमधकाञ्च सक्तस्य प्रक-व्यवेत्"। श्रद्धात् कृप्रसुवर्षे खेति, यद्यायिक दानाधेकुप्र-सुवस् छात्रेन ब्रङ्गादिप्रतिमास इतं बल्पपादप कुर्यात् दितीयमध्दं चतुर्दा विभन्ध एकैकां येन दक्त्रभाषस्त्र-देवतासहितान् सनानादीन् विदध्यात्, गुड्मस्योध्न "दात्रिंगत्पविकः प्रस्थः प्रराखे परिकीसित" इति। नमादिववणस्तां ब्रह्माग्डदाने,कामदेवरूपन्त विष्णु धर्मी-त्तरात् 'कामदेवस्तु कत्तव्योद्धपेषाप्रतिमो भवि । अष्ट-बाइः प्रकर्त्त व्यः गद्भपद्मविभूषणः । चापवाणकर्यः व समामुखितबोदनः। रतिः पीतिस्तवायित्रभौयायेता-सयोज्यना । पतसस्य कर्तव्याः यह्नत्रोद्धपमनोष्ट्राः। बलारश्च करास्त्रस्य कार्या भाव्यांसनोपगाः। केत्रव मकरः कार्यः पञ्चवाषस्योमञ्जानिति" । अधसादिति जल्लादिसरिप सम्बध्यते । स्रत प्रकतौ परिमाधाभावात् उदमे ऋया प्रतिमादिपरिमाणानियमः। "सन्तानं पूर्व-वत्तइत्तुरीयांभेव बलायेत्' तरीयांभेन, दितीयाई-बत्यां मेनेत्वर्थः । तदकलाडचनत्, पञ्चमाचं गुडपस्थी-परिगतं ब्रह्मादिप्रतिमान्तितं कुर्यादिल्ययः । केचिन् नामदेवमधसात् प्रकल्पवेदितिसन्तानस्ये वोजयन्ति,तनाते तत्पतिसेव वर्त्तव्या। ''मन्दार दिच्चे पात्रे' त्रिया सिंब हतोपरि । पविभे पारिभद्रन्तु साविक्ष्या सङ् जीरके । सरभी संयुत तह चिने स्यं इरिचन्द्नम्। हरीयां येन क्वीत शीखेन मखसंयुतम्"। त्रीवचणस्तां ब्रह्माक्ड्दाने,साव-लीबजणमाइ नारदः 'पञ्चायना च सावित्री साजकत-कमर्बनः"। सुरभीन चर्णं ब्रङ्गा ग्डएराणे "सनता चरमी, धेतुरारका प्रस्तृतसनीति, "सौस्येन, उत्तरेख। स्तादीनामपि परिमाणामेचायां तहदिति वचनात् मलि-

धानाच प्रस्परिमाणात्मवधेयम्। "कौभेववस्तर्यक्तानि-चुमाल्यफनान्नितान्। तथाष्टी पूर्णं कन्यान् पादकासन-भाजनम् । दीपकीपानइक्छत्रवामरायंनवं यतम् । फल-माख्ययतं तहदुपरिष्टाहितानयकम् । तथाष्टाद्य धान्यानि रमनात् परिकल्पवेत्"। स्थानभाजनं, भोज्यान्वित-भाजनं वितानं पञ्चवस्म । स्वय पूर्ववत् पूर्वे द्युरवि-वासनं विधाय श्रोभूते बाह्मणवाचनादिप्णाञ्चितपयानां कमा येषं समापयेत्। "होमाधिवासनान्ते च स्नापिती वेदिएक्वरैः। तिःप्रदिचिषमादृत्य मन्त्रमेतसदीरयेत्। नमस्ते कलाहचाय चिन्तितार्थप्रदायिने । विश्वसाराय देवाब नमस्ते विश्वमूर्त्तये । यसात् त्यमेव विश्वातमा ब्रह्मा स्थायदिशकरः। मूर्त्तामृत्त परं वीजयतः पाहि समातनः । त्वमेवामृतसर्वे खमनन्तः प्रद्योऽव्ययः । स-नानादी बपेतः सन् पाहि संसारसागरात्"। अमृता, देवाः तेषां सम्बंदां, अमृतसर्व स्तम् । "एवमामन्त्रा तं दद्यात् गुरवे कल्पयाद्यम् । चतुर्भ्यं चापि व्यत्पिग्भारः यनानादीन् प्रबद्धवेत्''। दानवाक्यमल खुवायुर्घोत्त-मुक्रनीय', चतुर्थः प्रकल्पयेदित्ये केंब्रक् द्यादित्यर्थः। चहुथि दितवचनाद्व चहुणीमेवर्त्विजां वर्षामिति गस्यते ऋतिगष्टकपचे तु ऋतिग्ध्य इति ऋतिग्युम्भेध्य इत्ययेः। एतियां स पचे जापकादिस्योऽन्येव दिच्छा दातव्या । वेदचत्रध्यापेच्या चतुःसं स्थलमिदमृत्विजामिति केचित्। र्हापि 'प्राच तेवामतुराञ्च तथाम्बे स्वोपि दापये-दिति" बोब्रधम । द्विषानिस्यय पूर्व वत् । खले-व्येकाम्निवत् कुर्योदु गुरवे वाभिपूजनम् । न दित्तयाठ्यं नुवीत न च विश्वववान् स्वेत्"। ज्ञास्तवविवर्णस्त्र मुझाब्डदाने । ततः अख्याइवाचने कते वेदिसमीए गत्वा कतदेवपूजीयजमानोगुर्य पूर्ववदेव देवताविसर्ज न कुर्यात् । 'बनेन विधिना यस्तु महादानं निवेदयेत्। सर्खेपाप-विनिर्श्वतः सोऽश्वमेधकवं सभेत्। अधरोभिः परि हतः सिद्धचारचपद्भाः। भूतान् भळांच मनुजांसा-रवेद्रोममं मितान्। कूयमानी दिवः एके पितृषु समपौ लवान । विमानेनाकेवर्णन विष्णु बीकं स गच्छति दिवि कल्पमतं तिष्ठे ट्राजराज्ञो भवेष् ततः । नारायण बलोपेतो नारायखपरायखः। नारायखकवासको ना रायखपुर' ब्रजीत्। यो वा पटेत् बक्र कल्पतक्प्रदानं, यो वा श्योति पुरुकोऽत्यधनः सारेदा । योऽपीन्द्रकोव-मविगस्य स्हायरोभिमीत्वलरं वस्ति पापविमुक्तदेष्टः"।